

Warszawa, 14 lipca 2015 r.

DIP-V-022-10/15
DIP/2991/15

Pan
Marek Ziółkowski
Przewodniczący
Komisji Gospodarki Narodowej
Senat RP

Szanowny Panie Przewodniczący,

W odpowiedzi na pismo z dnia 7 lipca br. (sygn. BPS/KGN-042/10/15) dotyczące projektu ustawy o zmianie ustaw regulujących warunki dostępu do wykonywania niektórych zawodów (druk 2331), w części dotyczącej zawodu rzecznika patentowego, uprzejmie informuję, że poprawki zaproponowane przez Polską Izbę Rzeczników Patentowych pozostają w znacznej rozbieżności z intencją projektodawcy. W trakcie dotychczasowych prac legislacyjnych, negatywne stanowisko Rządu odnośnie możliwości przyjęcia tych poprawek zostało przedstawione podczas sesji plenarnej Sejmu w dniu 23 czerwca br.

Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy deregulacyjnej, celem wprowadzanych zmian jest ułatwienie dostępu do zawodu rzecznika patentowego, między innymi poprzez wprowadzenie dla adwokatów i radców prawnych możliwości wykonywania pewnych czynności związanych z postępowaniem przed Urzędem Patentowym RP.

Zmiany wprowadzane przez ustawę deregulacyjną do art. 236 ust.1a ustawy Prawo własności przemysłowej (pwp) polegają na dopuszczeniu adwokatów i radców prawnych (obok rzeczników patentowych) do występowania w sprawach dotyczących dokonywania i rozpatrywania zgłoszeń oraz utrzymania ochrony znaków towarowych. Uprawnienia do dokonywania i rozpatrywania zgłoszeń pozostałych przedmiotów własności przemysłowej: wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych, pozostawione byłyby - tak jak jest to w obecnie obowiązujących przepisach – do wyłącznej kompetencji rzeczników patentowych. Rozwiązanie takie wynika z faktu, że możliwe jest świadczenie usług prawnych w sprawach dotyczących uzyskania i utrzymania prawa ochronnego na znak towarowy przez adwokatów i radców prawnych na podstawie wiedzy i umiejętności, które posiadają w wyniku odbytej aplikacji i późniejszego doświadczenia zawodowego. Zaproponowane w nowelizacji rozwiązania nie stoją w sprzeczności z podziałem pracy specjalistów wykwalifikowanych w swoich dziedzinach, jedynie identyfikują te obszary, w których nabyta wiedza i doświadczenie zawodowe umożliwi wzajemne zastępstwo. Oznacza to, że ustawodawca pozostawia swobodę wyboru pełnomocnika podmiotom zainteresowanym skorzystaniem z takich usług.

Ponadto, w obecnie obowiązującym art. 236 ust. 2 ustawy przewiduje się, że w postępowaniu przed Urzędem Patentowym RP strona będąca osobą fizyczną może być zastępowana przez współuprawnionego, rodzica, małżonka, rodzeństwo, zstępnego strony lub osobę pozostającą ze stroną w stosunku przysposobienia. Oznacza to, że ustawodawca dopuszcza możliwość, aby strona była reprezentowana przez nieprofesjonalnych pełnomocników – w pełnym zakresie spraw dotyczących własności przemysłowej, tj. wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych. Trudno zatem zgodzić się z poglądem, prezentowanym przez Polską Izbę Rzeczników Patentowych, że przyznanie radcom prawnym i adwokatom uprawnienia do reprezentowania strony tylko w zakresie postępowania dotyczącego znaków towarowych, przyczyni się do obniżenia jakości świadczonych usług.

Powyższą argumentację podziela również opinia Rady Legislacyjnej o projekcie ustawy deregulacyjnej z dnia 18 października 2013 r., nr RL-0303-25/13, (vide str.13 załącznika):

ochrony znaków towarowych pełnomocnikiem strony mógł być nie tylko rzecznik patentowy, ale także adwokat lub radca prawny (projektowany nowy art. 236 ust. 1a ustawy). Zmianę tę należy ocenić jako zmierzającą w dobrym kierunku, jednak, jak się wydaje, nie jest ona wystarczająca. Zdziwienie bowiem budzi fakt, że jednocześnie w innych sprawach, które określa art. 236 ust. 1 ustawy, zachowany zostaje monopol rzeczników patentowych, o ile nie chodzi o wypadek określony w art. 236 ust. 2 ustawy. W uzasadnieniu nie wskazano, dlaczego adwokaci i radcowie prawni mieliby móc być pełnomocnikami w postępowaniu przed Urzędem Patentowym wyłącznie w sprawach dotyczących znaków towarowych, natomiast nie mogliby (nadal) zastępować stron jako pełnomocnicy w tym postępowaniu w sprawach dotyczących wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych. Jest to tym bardziej niezrozumiałe, że art. 236 ust. 2 ustawy przewiduje, że w postępowaniu przed Urzędem Patentowym strona będąca osobą fizyczną może być zastępowana przez współuprawnionego, rodzica, małżonka, rodzeństwo, zstępного strony lub osobę pozostającą ze stroną w stosunku przysposobienia....”.

Należy także podkreślić, że celem wprowadzanych zmian jest wyłączenie tzw. przymusu rzecznikowskiego wobec osób mających siedzibę na obszarze Unii Europejskiej, a nie tylko zrównanie uprawnień osób świadczących usługi transgraniczne z polskimi rzecznikami patentowymi. Rozwiązania takie wynikają z analizy wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie Elder et Alder (C-325/11) jak i nowego brzmienia art. 1135 ze zn.5 Kodeksu Postępowania Cywilnego.

Z powrotem

MINISTER
Z up.
Jerzy W. Duda
PEŁNOMOCNIK RZĄDU DO SPRAW
DEREGULACJI GOSPODARCZYCH
SEKRETARZ STANU